

2.3. Jos edeltävään kysymykseen vastataan myöntävästi, voiko kansallinen tietosuojaviranomainen (tässä tapauksessa Agencia Española de Protección de Datos) vaatia direktiivin 95/46/EY 12 artiklan b alakohdassa ja 14 artiklan a alakohdassa säädettyjen oikeuksien suojaamiseksi suoraan Google-yritykseltä, että sen hakukoneen rekistereistä poistetaan kolmansien julkaisemia tietoja esittämättä vaatimusta ensin tai samanaikaisesti sen internetsivun haltijalle, jolle mainitut tiedot sisältyvät?

2.4. Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, on kysyttävä, sulkeutuuko hakukoneiden velvollisuus suojata kyseisiä oikeuksia pois, jos kolmannet ovat laillisesti julkaisseet henkilötiedot sisältävät tiedot ja jos ne ovat edelleen alkuperäisellä internetsivulla?

3) Seuraava kysymys koskee peruuttamis- ja vastustamisoikeuden ulottuvuutta suhteessa oikeuteen tulla unohdetuksi.

3.1. Onko tulkittava, että direktiivin 95/46/EY 12 artiklan b alakohdan mukaiset tietojen poistamista ja suojaamista koskevat oikeudet ja 14 artiklan a alakohdan mukaiset vastustamisoikeudet käsittävät sen, että rekisteröity voi vaatia hakukoneita estämään henkilöään koskevien, kolmansien internetsivuilla julkaistujen tietojen indeksoinnin vedoten tahtoonsa siitä, etteivät internetin käyttäjät saa tutustua näihin tietoihin, kun hän katsoo tietojen voivan aiheuttaa hänelle haittaa tai jos hän haluaa niiden tulevan unohdetuiksi, vaikka kyse olisi kolmansien laillisesti julkaisemista tiedoista?

(¹) Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24.10.1995 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY EYVL L 281, s. 31.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 19.3.2012 — Pensionsversicherungsanstalt v. Peter Brey

(Asia C-140/12)

(2012/C 165/19)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Pensionsversicherungsanstalt

Vastaja: Peter Brey

Ennakkoratkaisukysymys

Onko korvauslisää pidettävä 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY (¹) 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisena sosiaalihuoltoetuutena?

(¹) Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/38/EY (EUVL L 158, s. 77).

Kanne 23.3.2012 — Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta

(Asia C-143/12)

(2012/C 165/20)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Wilms ja S. Petrova)

Vastaja: Ranskan tasavalta

Vaatimukset

— on todettava, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 15.1.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/1/EY (IPPC-direktiivi) (¹) 5 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole myöntänyt lupia 6 ja 8 artiklan mukaisesti, uudelleen tarkistanut ja tarpeellisesti ajanmukaistanut olemassa olevia lupia eikä varmistanut, että olemassa olevat laitokset toimivat IPPC-direktiivin 3, 7, 9, 10 ja 13 artiklan sekä 14 artiklan a ja b alakohdan sekä 15 artiklan 2 kohdan vaatimusten mukaisesti;

— Ranskan tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

IPPC-direktiivin 5 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että toimivaltaiset viranomaiset valvovat 6 ja 8 artiklan mukaisesti annettujen lupien avulla tai ehtoja asianmukaisesti uudelleen tarkistamalla ja tarpeellisesti ajanmukaistamalla, että olemassa olevat laitokset toimivat 3, 7, 9, 10 ja 13 artiklan sekä 14 artiklan a ja b alakohdan sekä 15 artiklan 2 kohdan vaatimusten mukaisesti viimeistään 30.10.2007.

Komissio lähetti 3.11.2009 vastaajalle virallisen huomautuksen, koska se katsoi, että vastaaja salli huomattavan sellaisten olemassa olevien laitosten määrän (1 647 laitosta) toiminnan, joilla ei ole IPPC-direktiivin 5 artiklan 1 kohdan vaatimukset täyttävää lupaa. Perustellun lausunnon lähettämishetkellä 784:lla olemassa olevalta laitokselta puuttui direktiivin 5 artiklan 1 kohdan vaatimusten mukainen lupaa.

Vaikka tilanne on sittemmin kohentunut, neljä olemassa olevaa laitosta toimi tämän kanteen nostamishetkellä Ranskan tasavallassa edelleen ilman direktiivin mukaista lupaa.

Komissio katsoo tämän vuoksi, ettei Ranskan tasavalta ole korjannut mainittua IPPC-direktiivin 5 artiklan 1 kohdan rikkomista.

(¹) EUVL L 24, s. 8.

Valitus, jonka Xeda International SA ja Pace International LLC ovat tehneet 27.3.2012 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-71/10, Xeda International SA ja Pace International LLC v. Euroopan komissio, 19.1.2012 antamasta tuomiosta

(Asia C-149/12 P)

(2012/C 165/21)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Xeda International SA, Pace International LLC (edustajat: asianajajat K. Van Maldegem ja C. Mereu)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-71/10 antama tuomio on kumottava
- difenyyliamiinin jättämisestä sisällyttämättä neuvoston direktiivin 91/414/ETY (¹) liitteeseen I ja kyseistä ainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille annettujen lupien peruuttamisesta 30.5.2010 mennessä tehty päätös on kumottava, tai
- vaihtoehtoisesti asia on palautettava unionin yleiselle tuomioistuimelle, jotta se ratkaisee valittajan kumoamisvaatimuksen, ja
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kaikissa oikeusasteissa (myös unionin yleisessä tuomioistuimessa)

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat väittävät, että hylätessään niiden hakemuksen, jossa vaadittiin kumoamaan difenyyliamiinin jättämisestä sisällyttämättä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja kyseistä ainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille annettujen lupien peruuttamisesta 30.5.2010 mennessä tehty päätös, unionin yleinen tuomioistuin rikkoi unionin oikeutta. Valittajat väittävät erityisesti, että unionin yleinen tuomioistuin teki useita virheitä valittajien tilanteeseen soveltuvien tosiseikkojen ja oikeussääntöjen tulkinnassa. Tämä johti erityisesti seuraaviin oikeudellisiin virheisiin:

- Unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että komission päätöksen pääasiallisena perusteluna ei ollut huolenaihe nitrosoamiinien muodostumisesta, vaikka unionin tuomioistuimen tuomiossa ilmaistu perustelu tukee päinvastaista näkemystä.
- Unionin yleinen tuomioistuin sekoitti toisiinsa asetuksessa N:o 1490/2002 (²), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella 1095/2007 (³), tarkoitetun difenyyliamiinin tarkistusmenettelyn kaksi vaihetta, minkä vuoksi se katsoi virheellisesti, että valittajien puolustautumisoikeuksia ei ollut loukattu.
- Koska unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että nitrosoamiinien muodostumista koskeva kysymys tuli esiin kesäkuussa 2008 eikä tammikuussa 2008, niin kuin asiakirjatodisteista käy selvästi ilmi, sen ratkaisu, jonka mukaan viivästys Euroopan elintarviketurvallisuusviraston menettelyssä ei ole riistänyt valittajilta oikeutta vastustaa difenyyliamiinin sisällyttämistä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I, oli pätemätön.

Näistä syistä valittajat vaativat, että unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-71/10 antama tuomio ja difenyyliamiinin jättämisestä sisällyttämättä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja kyseistä ainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille annettujen lupien peruuttamisesta 30.5.2010 mennessä tehty komission päätös on kumottava.

(¹) Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15.7.1991 annettu neuvoston direktiivi 91/414/ETY; EYVL L 230, s. 1

(²) Neuvoston direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman kolmannen vaiheen täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista lisäsäännöistä ja asetuksen (EY) N:o 451/2000 muuttamisesta 14.8.2002 annettu komission asetus (EY) N:o 1490/2002; EYVL L 224, s. 23

(³) Neuvoston direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman kolmannen vaiheen täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista lisäsäännöistä ja asetuksen (EY) N:o 451/2000 muuttamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1490/2002 sekä neuvoston direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman neljännen vaiheen täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista lisäsäännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 2229/2004 muuttamisesta 20.9.2007 annettu komission asetus (EY) N:o 1095/2007; EUVL L 246, s. 19